

**ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ**
ΣΕΛ.: 4-5

**ΑΝ ΗΜΟΥΝ
ΒΙΒΛΙΟ...**
ΣΕΛ.: 3

**ΟΙ ΚΑΠΤΕΝ ΑΝΑΠΟΔΟΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΠΕΙΡΑ(ΜΑ)ΤΙΚΟ ΤΟΥΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ!!!**
ΣΕΛ.: 8

ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 10 - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2022

Rélagie Gbaguidi,
Ο χαμένος κρίκος (2016).
Αυτά το έργο εκτέθηκε με την
documenta14 το 2017 και χαρίστηκε
στην Π.Ο. «Το Σκασιαρχείο».
Εκτέθηκε για 1^η φορά στο
Φεστιβάλ Ολυμπίας (2019).

Εδώ «Τα θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά κλείνουμε για καλοκαίρι! Είναι ώρα για Ψηλά Βουνά ή για τη θάλασσα ή τα ποτάμια που τα ενώνουν όλα! Τα μέρη τα δικά μου είναι τα «Κάπα Βήτα» που σημαίνουν ή Καμένα Βούρλα ή Κάνω Βουτιές! Είναι τα μέρη που αγαπούν τα παιδιά γιατί έχει κατασκηνώσεις, μια πόλη όλο παιδικές φωνές, μονοπάτια στο βουνό, ποδήλατα, λουτρά κι ελευθερία για βόλτα και παρέες μέχρι αργά το βράδυ χωρίς γονείς.

Παίρνουμε την υπαίθρια βιβλιοθήκη μας και πάμε θάλασσα λοιπόν να διαβά-

σουμε στους πύργους της άμμου. Κι ελπίζουμε να τα βρούμε όλα στη θέση τους όταν γυρίσουμε. Να είναι τα σχολεία Ανοιχτά Σχολεία όπως τα οραματιστήκαμε στη διάρκεια της κρίσης ως κέντρα πολιτισμού και αυτοδιαχείρισης, να μας περιμένει ο Λόφος του Στρέφη χωρίς Ορκ, η πλατεία Εξαρχείων να μας κάνει κούνια, το Πεδίο του Άρεως να είναι γεμάτο σκύλους και ποδήλατα και να 'ρθει επιτέλους η πολυπόθητη βιβλιοθήκη που αναμένουμε, το βιβλιοπερίπτερο στη Φωκίωνος Νέγρη να συνεχίζει το έργο του, το κηπάκι της Τσαμαδού να είναι μια όαση, ο λόφος Φινόπουλου να ακούει τα δικαιώματα των παιδιών κι ο «Ασπάλαθος» να παίζει τον Καραγκιόζη τους!

Κι επειδή σαν σήμερα είχαμε την εξέγερση των μαθητών του Σοβέτο στη Νότια Αφρική, γιατί δεν ήθελαν να διδάσκονται τη γλώσσα «Αφρικάνας» των αποικιοκρατών, μια είδηση που δεν κάνει το γύρο του κόσμου μας συγκλονίζει. Δημιουργήθηκε λοιπόν τώρα μια βιβλιοθήκη για να συγκρατήσει την ανέχεια των παιδιών. Ο θάνατος του Έκτορα Πιέτερσον και των 21 παιδιών έφερε το ποθούμενο αποτέλεσμα, να συγκροτηθεί η εργατική τάξη και να έχουμε σήμερα νέους αγώνες.

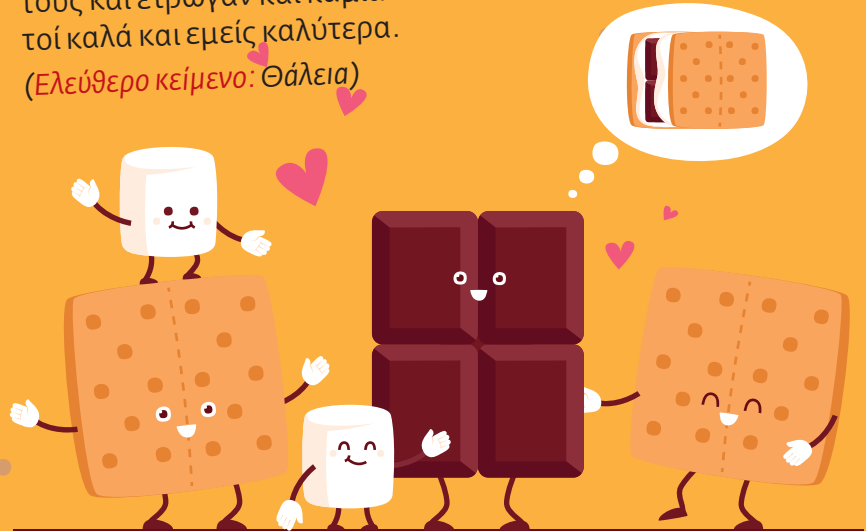
Το καλοκαίρι είναι για τον φτωχό. Καλό καλοκαίρι! Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο μικρόφωνο ο κος Μπαμπάλ, 16/6/2022, Αθήνα – Πεδίο του Άρεως.

Το δέντρο που έκανε σοκολάτες

Μία φορά και ένα καιρό, σε μια χώρα μακρινή, υπήρχε ένα δέντρο που για καρπούς έκανε όλων των ειδών σοκολάτες. Μαύρες, άσπρες, γάλακτος, με γεύση φράουλα και άλλα πολλά. Όλος ο κόσμος έπαιρνε από εκεί ώσπου οι σοκολάτες τελείωσαν και οι άνθρωποι δεν ήξεραν τον λόγο.

Οι οδοντογιατροί τους είπαν ότι το δέντρο θύμωσε επειδή δεν έπλεναν τα δόντια τους. Έτσι οι άνθρωποι ξεκίνησαν να πλένουν τα δόντια τους και έτρωγαν και καμιά σοκολάτα κάθε μέρα. Από τότε έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

(Ελεύθερο κείμενο: Θάλεια)

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Παιδαγωγική Ομάδα «Το Σκαουαρχείο»

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

η εφημερίδα του ραδιοφώνου των παιδιών «Τα θρανία της Άνοιξης»

ΤΕΥΧΟΣ 10 - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2022

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΤΟΥ 2022

Εκδόσεις Ars Nova - Γιάννης Κορναράκης
Τζαβέλλα 1, 10681 Αθήνα
Τηλ.: (+0030) 210 3801191

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Μπάμπης Μπαλτάς

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

arsnova.p@gmail.com
babisbaltas1@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Άρης, Αλεξάνδρα, Γιάννης, Γιώργος, Ηρώ, Θάλεια, Ιωάννα, Μίνα, Κάτια, Κλειώ, Λίζι, Λήδα, Χούντα, Νίκος, Μάγια, Μιχάλης, Σουχαίλ.

ΤΑ 7 ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

<https://padlet.com/gterizaki/7l9owxghdjmrrord>
<https://anchor.fm/captainanapodoi>
<https://el.padlet.com/vikisp1972/Bookmarks>
<https://padlet.com/agmihal85/tdv1selys4n5dxgc>
<http://europeanschoolradio.eu/el/archives/school/9500411>
<https://padlet.com/xpozi/b1radio>
https://diktiosxolionchania.blogspot.com/2021/01/blog-post_26.html
https://wakelet.com/@ta_thrانيا_tis_anoiksis

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ISSN: 2732-6217

Τα γενέθλια της πεταλούδας

Μία φορά ήταν μια πεταλούδα που πήγαινε στα λουλούδια. Αργά το βράδυ γύρναγε στο σπίτι της για να ξεκουραστεί. Μια φίλη της μέλισσα της έκανε επίσκεψη στο σπίτι και μετά πήγανε έξω βόλτα, πήρανε παγωτό και φάγανε και μετά και λίγα παγωτίνια!

Κοιμηθήκανε ευχαριστημένες και το πρωί που η πεταλούδα είχε γενέθλια, της έκαναν πάρτυ-έκπληξη με μια τούρτα μονόκερο.

(Ελεύθερο κείμενο: Κλειώ)

Μία φορά και ένα καιρό ζούσε ένα κορίτσι που του άρεσε να φορά ένα κόκκινο φόρεμα. Την έλεγαν Μαρία. Ο μπαμπάς της ήθελε να φορά το κόκκινο φόρεμα γιατί της το είχε πάρει η γιαγιά της που μετακόμισε στην Αμερική.

(Ελεύθερο κείμενο: Αλεξάνδρα)

Αν ήμουν εισαίο...

1. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν ένα καράβι που θα ταξίδευε στη θάλασσα και θα έλεγε ιστορίες από την μυθολογία. (Χριστίνα)
2. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν ένα ουράνιο τόξο που θα πέταγε και θα έδινε χρώματα στα παραμύθια. (Ξένια)
3. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν ένα σπίτι και θα διάβαζα εκατό βιβλία σε όλο το δάσος. (Μαρία)
4. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν μια σαύρα και θα έλεγα ιστορίες για μικρές σαύρες και δεινόσαυρους. (Γιώργος Παν.)
5. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν σκηνή και θα προστάτευα τα γατάκια. (Μελίνα)
6. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν σκηνή και θα μάζευα τα ζώα του δάσους. (Αριάδνη)
7. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν πλοίο στο χωριό μου και θα διαβάζει ιστορίες. (Μαριλού)
8. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν καράβι στην θάλασσα που να ταξίδευε όσους ανεβαίνουν επάνω. (Βιολέττα)
9. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν πυροσβεστικό αυτοκίνητο που θα σώζει το δάσος και τους ανθρώπους. (Μάρκος)
10. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν άλογο και θα έτρεχα σαν τον άνεμο. (Ελλη)
11. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν γάτα και θα νιαούριζα. (Ρόζα)
12. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν αρκούδα και θα μάθαινα πόσο όμορφες και γλυκιές είναι οι αρκούδες. (Μιχάλης)
13. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν αρκούδα και θα μάθαινα πως τρώνε και ψαρεύουν οι αρκούδες. (Σίμος)
14. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν σκηνή στο δάσος και θα έβγαινα να κοιτάζω τα όμορφα δέντρα στο δάσος. (Μαρίνα)

15. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν μια σκηνή που θα αγαπάει την ειρήνη. (Βιολέττα)
16. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν σκηνή για μένα (Χριστίνα) και την Βιολέττα, και θα λέγαμε ιστορίες. (Χριστίνα)
17. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν μια σκηνή με πολλές φίλες και θα προστατεύαμε την ειρήνη. (Ελλη)
18. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν ένα νησί των παραμυθιών. (Χριστίνα)
19. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν νησί με λουλούδια, δέντρα και δροσιά. (Βιολέττα)
20. Αν ήμουν βιβλίο θα ήμουν πολλά λουλούδια σ' έναν κήπο με παιδιά. (Μάρα)

(Ελεύθερο κείμενο: Οι μαθητές/τριες του 21^{ου} Νηπιαγωγείου Αθηνών)

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΠΗΡΕ ΦΩΤΙΑ

Σήμερα έχει ωραία ημέρα. Ο παππούς ροχαλίζει, η μαμά φτιάχνει βελανίδια για πρωινό και ο αδερφός μου έχει πιάσει κουβέντα με ένα σπουργίτι. Ο γείτονάς μου, ο Πίπης ο σκατζόχοιρος, παίζει με τα φουντουκάκια που του χάρισα στα γενέθλιά του, ο Ελαφίνος ο Ελαφάκης, ο ταξιτζής του δάσους, κάνει επιδιωρθώσεις στα κέρατά του και η Βάγια η κουκουβάγια, η δήμαρχός μας, επιβλέπει στα έργα δεντροφύτευσης ενός πεύκου.

Α! ξέχασα να σας συστηθώ! Με λένε Τιμ, αλλά όλοι με φωνάζουν Τίμι. Είμαι σκίουρος και αυτή τη στιγμή βρίσκομαι κάτω από το σπίτι μου, την ανοιχτόχρωμη βελανιδιά.

Όταν σηκώνομαι, βλέπω ένα παράξενο ζώο που δεν το έχω ξαναδεί, με ένα μπιχλιμπίδι πολύ μεγάλο, το οποίο έχει μέσα ένα λαμπερό πράγμα. Πώς το λένε;

Α! Θυμήθηκα τώρα! Φωτιά! Πηγαίνω στον παππού και τον ρωτάω τι είναι και τι κάνει. Και αυτός μου απαντάει ότι είναι ένας άνθρωπος που κάνει μπάρμπεκιου!

Ξαφνικά πετάγεται ένα μικρό λαμπερό πραγματάκι σαν τη φωτιά και αρχίζει να τρώει και να μεγαλώνει, σαν τον λύκο που τον λένε λύκο, γιατί δεν έχει άλλο όνομα... Οι σειρήνες του δέντρου έκτακτης ανάγκης βουίζουν και τα πυροσβεστικά περιστέρια παίρνουνε όσα περισσότερα ζωάκια μπορούν.

Όταν τελειώσει να τρώει αχόρταγη η φωτιά, καταλάβαμε ότι ο αδερφός μου και ο παππούς είχαν φύγει για πάντα. Σωθήκαμε οι περισσότεροι, οι υπόλοιποι θα θαφτούν κάτω από το πράσινο χαλί του δάσους.

(Ελεύθερο κείμενο: Μιχάλης)

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Εδώ «Τα Θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά έχουμε μια λογοτέχνη των Εξαρχείων, την Αργυρώ Κοκορέλη. Ήρθε στα Εξάρχεια από την Πάτρα κι ήταν μαθήτρια στο 54ο Δημοτικό Σχολείο στην πλατεία Βάθη, την δεκαετία του '50. Έρχεται λόγω του εμφυλίου και της αριστερής στράτευσης του μπαμπά της. Ζούσε κοντά στην Καλλιδρομίου, στην οδό Πλαπούτα κι ήταν υπεύθυνη του παιδικού τμήματος των εκδόσεων «Ελληνικά Γράμματα» μέχρι το 2010. τιμήθηκε για το σύνολο του έργου της το 2012. Μετά πήγε στην βόρεια Εύβοια όπου και διαμένει ακόμα. Συνεργαστήκαμε μαζί της 5 χρόνια και τώρα μιλάμε στο τηλέφωνο. Η αγάπη της για τα παιδιά και τη γειτονιά είναι μεγάλη. Κι έχουμε για σας ένα σπάνιο ποίημά της που λέγεται «Κουκιά κι αγκιναρούλες» (2006). Ας το διαβάσουμε:

Πρωί πρωί περπάτησα μες στο περιβολάκι
Κοιτάω ψηλά και τι να δω! Ένα χελιδονάκι!
Δάσος τα φύλλα κι ήμουνα στο παραμύθι η κόρη
Τόσο μικρή και άγραφτη
Ήτανε ύπνος κι όνειρο του ήλιου οι κλωστούλες
Που μ' έσερνάν και πήγαινα
Κουκιά κι αγκιναρούλες!
Φτάνω σε σπίτι αφηλό, φτιαγμένο από πέτρα
Κάτω απ' τα κεραμίδια του μένει το χελιδόνι
Μου ρίχνει η αράχνη ένα σκοινί,
επάνω μ' ανεβάζει
Καλά στρογγυλοκάθουμαι στο χελιδονομπαλκόνι.
Πες μου για τα ταξίδια σου, μαύρε ψαλιδονούρη
Πού 'χεις το στήθος μπάμπακο
και ράχη τηγανένια
Μου λέει μου λέει μεγάλωσα,
δεν με χωράει η φωλιά του
Γύρισα στο σπιτάκι μου μα ήταν ρημαγμένο
Ούτε μαμά, ούτε μπαμπάς, ούτε κεραμιδάκι
Μόνο ένας κούκος στο σκαλί κάτι να σιδερώνει
Είναι του σαλονιού χαλί, κάλυμμα της παστάδας
'Η είναι νεκροσέντονο να με περιτυλίξει;
Φτυχώς! Αγκούσα ήτανει! Φτάνει το χελιδόνι
Με ανεβάζει στα φτερά, με γλυκοταξιιδεύει
Με πάει από 'δω, με πάει από 'κει,
μ' αφήνει σ' ένα δέντρο
Που 'χει πολύχρωμα πουλιά, στη ρίζα μια πιηγούλα
Και κουρασμένο έρχεται
στο στήθος μου να κάτσει
Κι αποκοιμιόμαστε κι οι δυο βαθιά γαληνεμένοι.

Έγραψε πολλά βιβλία. Συνεργάστηκε και με την Ζωρζ Σαρή. Με τα παιδιά φέτος αγαπάμε το «Παιχνίδι με τα όνειρα» (2004)! Και το «φλερτ», ένα από τα ποιήματα που είναι μέσα σ' αυτό!

Αυτό που την απασχολεί είναι η σχέση των γενεών μεταξύ τους, η αυτονομία του παιδιού και η ελευθερία του. Την έχουμε στα βιβλία της Α' Δημοτικού και στην καρδιά μας. Στο σχολείο της οδού Κωλέττη ήρθε πολλές φορές. Μαζί της κάναμε πρώτη φορά το βιβλίο της «Ο Αγαθάγγελος» (2008). Και μια φορά το 2013 κάναμε ένα εργαστήριο στο «Φλοράλ» της πλατείας Εξαρχείων το βιβλίο της «Πον ο Ποντικούλης» (2009), φτιάχνοντας μικρά ποντικάκια με καρυδότσουφλα.

Από τα αγαπημένα της θέματα με τα παιδιά είναι ο φόβος, οι σχέσεις και η ανεξαρτησία. Τον φόβο τον επεξεργαστήκαμε μαζί της ως συναίσθημα το 2008. Εμένα αγαπημένο μου βιβλίο της είναι «Η ζωή με τον πατέρα» (1983). Αυτό το βιβλίο το διαβάσαμε με τον δάσκαλο τον Φώτη στο σχολείο της, στην πλατεία Βάθη, το 2019.

Η λογοτεχνία της γειτονιάς μας έχει πολλούς συγγραφείς. Τα Εξάρχεια είναι ένας αγαπημένος τόπος και μια πηγή έμπνευσης για όλους μας. Η Αργυρώ έχει μια θέση στην καρδιά μας ξεχωριστή.

Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο μικρόφωνο ήταν τα παιδιά της Γ1 τάξης του 35ου Δημοτικού Σχολείου Εξαρχείων, ο κος Μπαμπάλ και μπούμαν ήταν ο Γιάννης, 18/5/2022, Αθήνα - Εξάρχεια.

Εδώ «Τα Θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά το ραδιόφωνο είναι όλο πόλεμο: Ρωεία εναντίον Ουκρανίας, άνθρωποι εναντίον των ζώων και των ζώων, οδηγοί εναντίον άλλων οδηγών, πολιτισμός εναντίον της φύσης, φύλα σε πόλεμο, αυτοκίνητα εναντίον ποδηλατών, κυνηγοί εναντίον πουλιών, φτωχοί εναντίον φτωχών, βουνά εναντίον ανεμογεννητριών και τόσα άλλα. Ο πόλεμος και η ειρήνη πάλι μπροστά μας, πιο γρήγορα να μας προσπερνούν. Κι εγώ δέλω να μιλήσω για ένα δικό μου πόλεμο. Κι ο καλύτερος τρόπος να μιλήσω γι' αυτόν είναι η ποίηση. Πρώτα η ειρήνη όμως. Ας την ακούσουμε!

Ίσως Ειρήνη είναι
το χαμομήλι στον κήπο,
η γιγαλιά που πηγαίνει στις κότες
τα αδελφικά γαυγίσματα της Πέρας

ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

με την Τέρψη,
τα χελιδόνια που κάνουν βουτιές στον αέρα,
η δημοκρατία των παιδιών με εκλογές
και το πένθιμο κρεβάτι του μπαμπά
που λείπει στον ουρανό.
Γιατί Πόλεμος είναι
μια μαμά πρόσφυγας,
ένα σπίτι χωρίς δική του πόρτα,
μια αυλή χωρίς τους εκύλους της,
μια άνοιξη χωρίς πένθος για τις γάτες,
μια φωνή με χριστούς και παναγίες
μια δίκη με κατηγορία για προσηλυτισμό,
ένας θείος κομμουνιστής στα χρόνια της δεξιάς,
ένας κήπος χορταριασμένος από μίσος
κι ένα τηλέφωνο που δεν χτύπησε ποτέ
να ρωτήσει τον παππού αριστερά,
στο πρώτο σύννεφο, πως είναι ο παράδεισος.
Η ψήφος και τα όπλα δεν διαφέρουν.
Καλό βόλι λοιπόν.

Αχ μπαμπά! Ήσουν με την ειρήνη! Κρύφτηκες μέσα στο μπλε να μη σε βλέπουμε. Μόνο τα πουλιά έχεις γύρω σου γιατί σε αισθάνονται! Το ραδιόφωνο όμως παίζει πόλεμο και τα τρομάζει! Εσείς παιδιά αρνηθείτε να καταταχείτε!! Δεν υπακούμε σε εντολές. Έχουμε δικές μας πρωτοβουλίες! Είμαστε τα στρατιωτάκια της ειρήνης του Χρήστου Μπουλώτη! Και περπατάμε στο Πεδίο του Άρεως!

Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο μικρόφωνο και στο κείμενο ήταν ο κος Μπαμπάλ και στην ηχοληψία ο Σουχαίλ, 15/5/2022, Αθήνα – Καμένα Βούρλα.

Δέκα άνθρωποι κληθήκαμε να καταθέσουμε τεκμήρια, σε μια προσπάθεια αισθητηριακού στοχασμού γύρω από το θέμα της ελευθερίας, όπως αυτό μας αποκαλύπτεται στο δημόσιο χώρο αλλά και να ανασύρουμε μνήμες από τα συρτάρια του ιδιωτικού. Οι **Ελεύθεροι Πολιορκημένοι**, σε επιμέλεια Τσουκνάκη Μαρία & Καλφούντζος Κων/νος στο Ρέθυμνο - Φορτέτσα (Αίθουσα Πυροβολικού - Σεπτέμβριος 2021) ήταν η αφορμή.

Δημιουργήσαμε θραύσματα που σημαίνουν κάτι για εμάς, με ορισμένα από αυτά να καθρεφτίζονται και σε ευρύτερες - συλλογικές - νοηματοδοτήσεις. Συζητήσαμε, πίσω από τις οθόνες και παρουσιάσαμε τα στοιχεία της συγκομιδής μας. Ορισμένα από αυτά ήταν παρμένα από το παρόν, ενώ άλλα ήταν φυλαγμένα από πρότερες στιγμές του βίου. Κάθε θραύσμα και αφήγηση. Κάθε κείμενο, εικόνες – ήχοι - μουσικές – χάδια. Εικόνες δυνητικές, φλερτάροντας άλλοτε με την ουτοπία κι άλλοτε με πιο σκοτεινά παραμύθια. Μα και

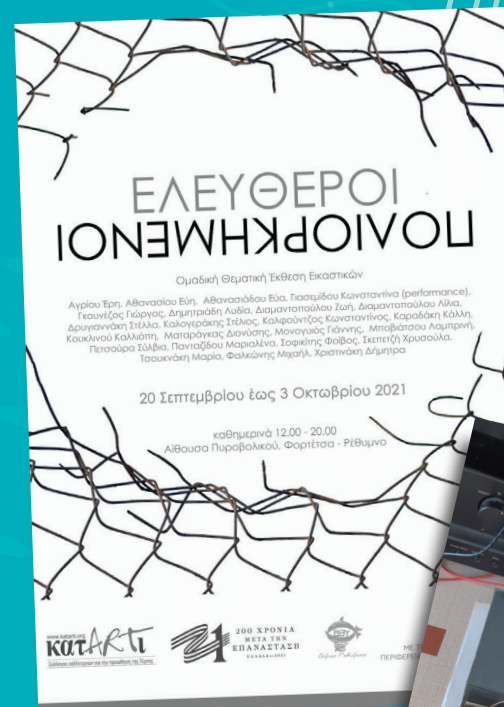
λέξεις, λέξεις κεντημένες με τρυφερότητα για την ύπαρξη, με θυμό, με απορία, με πένθος. Το μοίρασμα όμως είναι και οι φωνές. Οι φωνές, οι ψίθυροι, οι παύσεις, οι μελωδίες που σιγομουρμουρίζουμε από την πρώτη έως και την ύστατη κούνια.

Όλα αυτά συνομιλήσαν σε μια εγκατάσταση: από το δίκτυο που συγκράτησε τις εμπειρίες, το βλέμμα, το άγγιγμα στον δημόσιο χώρο μέχρι το χρυσό-διάφανο σεντούκι που αρχαιοθέτησε τα ιδιόκτητα πορίσματα. Πιο δίπλα, ο πάγκος (δι)εργασίας των πάντων, με πρωτογενή υλικά (φτερά) αλλά και με επιμελημένα (μελάνι, διαβήτη, χαρτί) προ(σ)καλούσε σε ένα ατέρμονο παιχνίδι.

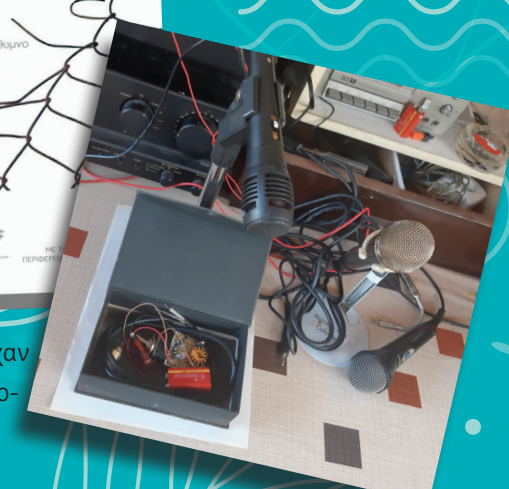
Σαν άλλη ναυαγός, επιστρέφοντας σε μια ψευδή Ιθάκη συνάντησα τα ίχνη των περιπλανημένων. Αισθάνθηκα δέος μπροστά στο πηγαίο, το ακαθόριστο, το ανοίκειο – παρότι είθισται να γαληνεύω με τα γνώριμα και θεμιτά συμβάντα. Όλα μου μοιάζουν λιγοστά, ύστερα από αυτό το κάτι. Ανίκανη να το ονοματίσω, μένω με την άγρια χαρά της ανακάλυψης, το σκίρτημα και τη ζάλη.

Έτσι, συλλογίζομαι, την Ελίζ και τον Σελεστέν Φρενέ μια μέρα αλλοτινή, στο σχολικό χώρο: να υποδέχονται με θαυμασμό τη ματιά των παιδιών.

Παρουσίαση: Εύα

Τα «Θρανία της Άνοιξης» μετείχαν κι αυτά με τον ιστορικό τους πομπό, FM Αγκάθι (1985-1995).

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ...

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

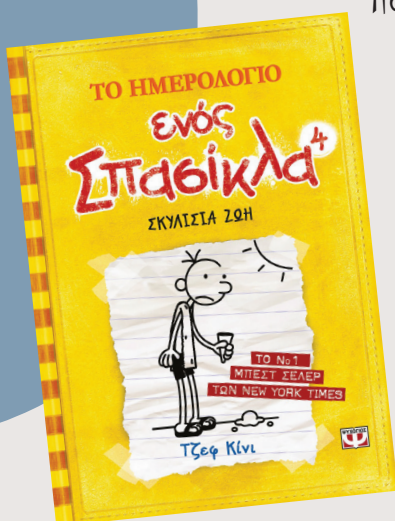
Φίλιππος Μανδηλαράς

Εκδ. Παπαδόπουλος

Ο Καραϊσκάκης γεννήθηκε σε ένα μοναστήρι και μικρό τον κοροΐδευαν γιατί δεν είχε πατέρα. Ήταν φτωχός και στα οκτώ του χρόνια έμεινε ορφανός. Όταν μεγάλωσε, έφτιαξε μια συμμορία και έκλεβε. Ο πασάς ήθελε να τον σκοτώσει, έτσι ανέβηκε στα βουνά με τον ονομαστό κλέφτη Κατσαντώνη.

Άρχισε να πολεμάει τους Τούρκους. Επειδή ήταν τίμιος και είχε στρατηγική ικανότητα, τον έκαναν αρχιστράτηγο στη Ρούμελη. Αφού ελευθέρωσε τη δυτική Ρούμελη, επέστρεψε στην Αθήνα για να αντιμετωπίσει τον Κιουταχί. Πριν από τη μάχη στο Φάληρο όμως, ένα βόλι τον χτύπησε στην κοιλιά. Πέθανε ένα χρόνο πριν ελευθερωθεί η Ελλάδα.

Παρουσίαση: Άρης

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 4 - ΣΚΥΛΙΣΙΑ ΖΩΗ

Kinney, Jeff

Εκδ. Ψυχογιός

Το βιβλίο που θα σας παρουσιάσω είναι το Ημερολόγιο ενός Σπασίικλα 4. Γράφτηκε από τον Τζεφ Κίνι και είναι κωμικό. Διαδραματίζεται το καλοκαίρι. Ο βασικός ήρωας είναι ο Γκρεγκ Χέφλι. Αντιμετωπίζει τα διάφορα πράγματα που γίνονται στις διακοπές του.

Με λίγα λόγια: έφτασαν οι καλοκαιρινές διακοπές, αλλά ο Γκρεγκ κάθεται όλη μέρα σπίτι. Όπως ομολογεί, ο ίδιος είναι άνθρωπος του μέσα. Ωστόσο η μητέρα του έχει διαφορετικά σχέδια για το καλοκαίρι, όπως οι εξωτερικές δραστηριότητες. Τελικά μήπως τα πράγματα δεν εξελιχτούν όπως τα θέλει ο Γκρεγκ;

Μου άρεσε επειδή είχε ωραίο και απλό σχέδιο και ήταν πολύ αστείο! Του βάζω 10/10 και να το διαβάσετε οπωσδήποτε!

Παρουσίαση: Ιωάννα

ΓΡΑΜΜΑ ΣΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΠΟΤΕ...

Οριάνα Φαλάτσι

Εκδ. Νεφέλη

Μια μέλλουσα μητέρα εκθέτει τους προβληματισμούς της καθώς βιώνει την εγκυμοσύνη. Ο συναισθηματικός της κόσμος κατακλύζεται από συνεχώς αντιφατικά συναισθήματα.

Είναι νέα ανύπαντρη, σύγχρονη και άθνη καριερίστα που αμφισβητεί το θεσμό της οικογένειας. Ο σύντροφός της και πατέρας του παιδιού που κυοφορεί είναι μακριά και η ίδια εργάζεται και είναι αυτοδύναμη. Το να δίνεις ζωή είναι το πιο όμορφο πράγμα σκέπτεται ή μήπως είναι εγωιστική και αυθαίρετη πράξη; Αμφιταλαντεύεται βιώνοντας συγχρόνως διαρκείς ψυχολογικές μεταπτώσεις.

Στη ζωή της υπάρχουν μια φίλη που την παροτρύνει να κάνει άμβλωση, ο πατέρας του παιδιού της που της προτείνει να της δώσει χρήματα για να το ξεφορτωθεί όπως της λέει, προκαλώντας της ναυτία και ντροπή για έναν άνθρωπο που αγάπησε κάποτε. Ο αυστηρός γιατρός που την συμβουλεύει πως να προσέχει ενώ της δείχνει και την αποδοκιμασία του γιατί είναι ανύπαντρη. Το αφεντικό της που έχει πολύ μεγάλες απαιτήσεις από την εργαζόμενη του αγνοώντας την κατάσταση της, η οικογένειά της που την στηρίζει παρότι δεν επιθυμούσαν οι ίδιοι την γέννησή τους και τέλος η γιατρός που της επέτρεψε να κάνει το μεγάλο επαγγελματικό ταξίδι. Τις σκέψεις της, τις μοιράζεται με το αγέννητο παιδί της και είναι πολύ αργά πια για να κάνει έκτρωση.

Παρουσίαση: Κάτια

Πάτρα, 10 Φεβρουαρίου 2022

Γεια σας φίλοι μας,

Είμαστε το Ε΄1 του 19^{ου} Δημοτικού Σχολείου Πατρών ή αλλιώς τα Πατρινά «Ξαδελφάκια» σας. Στην τάξη είμαστε 21 παιδιά, και συγκεκριμένα 14 κορίτσια και 7 αγόρια. Το σχολείο μας είναι κοντά στο κέντρο της Πάτρας, σε μια πολύ όμορφη και ήσυχη περιοχή. Νιώθουμε χαρούμενοι και ενθουσιασμένοι που σας γράφουμε!

Διαβάσαμε τις εφημερίδες «Ο Κοκκινολαίμης» και μας έκανε μεγάλη εντύπωση πόσο ωραία γράψατε τα δέματα και πόσο καλά παρουσιάσατε «Τα θρανία της Άνοιξης». Τα κείμενά σας έχουν την κατάλληλη δόση χιούμορ, είναι συναρπαστικά και καλογραμμένα. Ανυπομονούμε να βγάλετε το επόμενο τεύχος και χαρήκαμε πολύ που εκεί θα αναφέρετε την εφημερίδα μας «Η μαγική πένα των μικρών καλλιτεχνών». Μαζί με το γράμμα, σας στέλνουμε το τελευταίο αντίτυπο της δικιάς μας εφημερίδας. Όλα τα υπόλοιπα πουλήθηκαν!

Σας ευχαριστούμε ακόμα που μας δωρίσατε δύο υπέροχα βιβλία για την αρχαία Ελλάδα. Η δανειστική βιβλιοθήκη μας είναι πλέον πιο γεμάτη και πιο ωραία. Τώρα πια έχουμε 45 βιβλία. Θα θέλαμε να μας γράψετε για το ραδιόφωνο που έχετε στήσει και πώς είναι η εμπειρία αυτή. Ακούσαμε ένα απόσπασμα από μια ραδιοφωνική εκπομπή και μας άρεσε πολύ.

Περιμένουμε με χαρά το δικό σας γράμμα.

Φιλικά,
το Ε΄1 του 19^{ου} Δ.Σχ. Πατρών

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2022

Φίλες και φίλοι μας,
Πήραμε το γράμμα σας με email. Είμαστε το Γ1 τμήμα του 35^{ου} Δημοτικού Σχολείου Εξαρχείων. Η γειτονιά μας έχει πολλά μαγαζιά, αλλά δεν είναι εύκολο να βρεις σπίτια. Όλα τα σπίτια είναι για τουρίστες. Είμαστε μόνο 8 παιδιά γιατί τα άλλα έφυγαν για Ιταλία, Ολλανδία και Γερμανία. Είμαστε πρόσφυγες.

Μας ρωτάτε για το ραδιόφωνο. Μέχρι τώρα έχει κάνει εκπομπές ο Σουχαίλ κι ο Γιάννης. Θα σας τις στείλουμε. Επίσης έρχεται στην τάξη μας και ο Νεκτάριος κάθε Τρίτη κι έχει κάνει τρεις εκπομπές. Έχουμε 193 βιβλία, χάρτες, τυπογραφείο, ταχυδρομείο με γραμματόσημα και Καραγκιόζη (παίζουμε κάθε Πέμπτη). Έχουμε και βαλίτσα του πολέμου. Την ανοίγουμε και την κλείνουμε. Τώρα είναι ανοιχτή γιατί έχουμε πόλεμο.

Γειά σας!
το Γ1 του 35^{ου} Δ.Σχ. Αθηνών

Κι ήρθε κι άλλο γράμμα τους ταχυδρομικά που το δεχτήκαμε με χαρά γιατί το 1^ο γράμμα χάθηκε!!!!!!

ΟΙ ΚΑΠΤΕΝ ΑΝΑΠΟΔΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΙΡΑ(ΜΑ)ΤΙΚΟ ΤΟΥΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ!!!

Είμαστε οι Κάπτεν Ανάποδοι, είμαστε μικροί Ικάριοι πειρατές και πειρατίνες μιας Ε' τάξης σε ένα ορεινό χωριό της Ικαρίας. Το μαθητικό μας ραδιόφωνο ξεκίνησε πρώτα πειραματικά και στη συνέχεια πειρατικά! 4 παιδιά, 1 δασκάλα και 1 μικρόφωνο ήταν αρκετά για να ξεκινήσει το ταξίδι αυτό το οποίο ούτε φανταζόμασταν πόσο μακριά θα μας φτάσει!

Η πρόταση για το ραδιόφωνο ήρθε σε ένα από τα Συμβούλια της τάξης κάπου στα μισά του Α' τριμήνου. Μιλήσαμε για το τι είναι ραδιόφωνο, πώς μπορεί να γίνει ραδιόφωνο στο σχολείο, ακούσαμε εκπομπές άλλων σχολείων και ομόφωνα η ομάδα αποφάσισε ότι θέλει να το δοκιμάσει! Ούτε τα παιδιά ούτε εγώ είχαμε ξανακάνει ραδιόφωνο και αυτό μας έδωσε ακόμα μεγαλύτερο ενθουσιασμό γιατί θα ήταν κάτι πρωτόγνωρο για όλες και όλους που θα είχαμε την χαρά να το ανακαλύψουμε εξ αρχήςπαρέα.

Ήδη με τις πρώτες προσπάθειες η χαρά όλων μας ήταν ενθουσιώδης: λάθη και σαρδάμ, κακαριστά γέλια, άγχος και ντροπή για τις φωνές μας που «ακούγονται αλλιώς μέσα στο κεφάλι μας όταν μιλάμε και αλλιώς όταν τις ακούμε απ' έξω μας!» Ο τοπικός ραδιοφωνικός σταθμός θέλησε να φιλοξενήσει το εγχείρημά μας στα fm, γεγονός που μας χαροποίησε ιδιαίτερα αλλά και μας έφερε αντιμέτωπες και αντιμέτωπους με τον φόβο της ευρείας έκθεσης. Ταυτόχρονα, όμως, μας έδωσε ώθηση να μιλήσουμε για ό, τι μας ενδιαφέρει και μας απασχολεί γνωρίζοντας πως –πέρα από τη μαμά, τον μπαμπά, τη θεία, τον παππού κλπ– θα έχουμε απεύθυνση και σε άλλους παραλήπτες δημιουργώντας, έτσι, έναν ανοιχτό διάλογο ανάμεσα στην σχολική και την τοπική κοινότητα, δύο κοινότητες που συνυπάρχουν στον χώρο αλλά συχνά ξεχνούν να συνδιαλέγονται.

Εκτός από αμέτρητες ώρες γραψίματος, διόρθωσης, γραψίματος ξανά, πρόβας, έξτρα διόρθωσης, πέρα από πολλά «Σσς, μην κάνετε φασαρία, ηχογραφούμε», «Ωχ, έκανα λάθος, πάει όλο;» ή «Με έπιασε νευρικό γέλιο, δεν μπορώ να ηρεμήσω, θα ηχογραφήσω αύριο!», οι πιο σημαντικές στιγμές που μας χάρισε η εμπειρία αυτή ήταν η συνεργασία, η ενδυνάμωση, η αλληλοβοήθεια, η υποστήριξη του ενός από την άλλη, η ενεργητική ακρόαση, η ενσυναίσθηση, η αποδοχή και οι πολλές αφορμές για ενασχόληση με ποικίλα θέματα που μας ενδιέφεραν!

Νάγια

Το ραδιόφωνό μας στην αρχή έπαιζε μόνο στο Διαδίκτυο αλλά μια μέρα όταν ήρθαμε σχολείο μας περίμενε μια μεγάλη έκπληξη! Μας έκαναν πρόταση να παίζουμε τις εκπομπές μας στον τοπικό σταθμό, στην Ικαριακή Ραδιοφωνία! Όταν το μάθαμε κάναμε λες και μας πρότειναν ταξίδι στο εξωτερικό, τόσο πολύ χαρήκαμε!

Αντώνης

Όταν κάνουμε ραδιόφωνο είναι ΤΕΛΕΙΑ! Επειδή μιλάμε για πράγματα που μας ενδιαφέρουν και για πράγματα που θέλουμε να μάθουμε εμείς ή και εσείς. Το ραδιόφωνο μου αρέσει γιατί γελάμε, χάνουμε μάθημα από το βιβλίο - αλλά στην πραγματικότητα πάλι μάθημα κάνουμε γιατί για να ετοιμαστεί μια εκπομπή γράφουμε και διαβάζουμε τα δικά μας κείμενα, απλά το μάθημα αυτό δεν είναι βαρετό σαν το άλλο!

Καλλιόπη

Εμένα στο ραδιόφωνο μου αρέσει που περνάμε ωραία, γελάμε, κάνουμε απίθανες εκπομπές. Επειδή είμαστε καλοί στο ραδιόφωνο και έχουμε την πιο καταπληκτική κυρία που μπορείς να φανταστείς μας πήραν στην Ικαριακή Ραδιοφωνία και παίζουμε στα fm κάθε Σαββατοκύριακο στις 10 με 10:30 το πρωί!

Σοφία

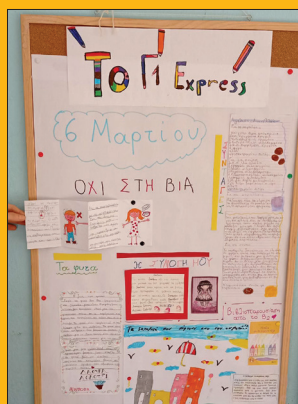
Μου αρέσει όταν ηχογραφούμε τις φωνές μας και μετά τις ακούμε. Επίσης, μου άρεσε το ραπ τραγούδι που βγάλαμε. Όλοι μας τραγουδήσαμε αλλά τραγουδήσαμε χάλια, όμως δεν μας πείραξε γιατί γελάσαμε και περάσαμε καλά. Είναι κάτι που μου άρεσε γι' αυτό θα το ξανάκανα.

Βύρωνας

...ΤΑ ΞΑΔΕΡΦΑΚΙΑ ΜΑΣ

«Αίθουσα με θέα» από το Γυμνάσιο και Λύκειο Αταλάντης.

«Το Γί Express» από το 4ο Δ.Σχ. Αθηνών.

«Τα φαούδια» από το 3ο Δ.Σχ. Ραχών Ικαρίας.

Ευχαριστούμε τα παιδιά και τις δασκάλες τους για τις καινούργιες εφημερίδες που μας έστειλαν. Το «Γί Express», η εφημερίδα τοίχου των παιδιών του 4ο^{ου} Δ.Σχ. Αθηνών με την δασκάλα τους, την κα Αθηνά, αναρτήθηκε. Στείλαμε επίσης τον **Κοκκινολαίμη** στα παιδιά της κας Φωτεινής από τον Ταυρωνίτη Χανίων και περιμένουμε γράμμα τους. Θέλουμε να πούμε κι ένα μπράβο στα σχολεία της Αταλάντης και στην καθηγήτριά τους, την κα Τόνια γιατί μόλις τύπωσαν το 2^ο τεύχος τους.

Χαρήκαμε με τα παιδιά του Ει του 19^{ου} Δ.Σχ. Πατρών με την δασκάλα τους την κα Βάσια γιατί μας έστειλαν τα γράμματα που δημοσιεύουμε. Το 2^ο τεύχος της εφημερίδας τους μόλις τυπώθηκε. Και ένα μπράβο στα παιδιά της Ικαρίας, «τα φαούδια», τα γκρινιάρικα δηλαδή παιδιά και την δασκάλα τους την κα Νάγια, που τύπωσαν την πρώτη τους εφημερίδα!